

پیش‌بینی رضایت از زندگی بر اساس سبک‌های دلستگی در مدیران دبیرستان‌ها: تقاضات‌های جنس

Prediction of Life Satisfaction Based on Attachment Styles in High-School Administrators: Gender Differences

Ali Akbar Haddadi Kuhsar

Tehran University

E-mail: yamola280@yahoo.com

علی اکبر حدادی کوهسار

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم

تریبیتی، دانشگاه تهران

Abstract

Aim: This study examined the prediction of life satisfaction based on attachment styles in high-school administrators of Tabriz City. **Method:** Therefore, 88 high-school administrators (43 male and 45 female) were voluntarily selected and completed the measures of Revised Adult Attachment Scale (AAS), and the Satisfaction with Life Scale (SWLS). **Results:** data analysis using multiple regression analysis revealed that life satisfaction of male and female high-school administrators can be predicted from the magnitude of their attachment styles. Moreover, data revealed that high-school administrators with secure attachment styles benefited a higher level of life satisfaction as compared to administrators who had anxious attachment styles.

Keywords: Attachment Styles, Life Satisfaction, High-School Administrators, Gender.

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر پیش‌بینی رضایت از زندگی بر اساس سبک‌های دلستگی در مدیران دبیرستان‌ها می‌باشد. **روش:** بدین منظور از میان کلیه مدیران دبیرستان‌های شهر تبریز، تعداد ۸۸ نفر (۴۳ مرد و ۴۵ زن) به روش نمونه گیری داوطلبانه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از ابزارهای مقیاس دلستگی بزرگ‌سالان و مقیاس رضایت از زندگی استفاده شد. داده‌های پژوهش با استفاده از شاخص‌های آماری میانگین، انحراف معیار، همبستگی پیرسون، و تحلیل رگرسیون چندگانه تجزیه و تحلیل شدند. **نتایج:** تحلیل داده‌ها با استفاده از رگرسیون چندگانه نشان داد که رضایت از زندگی مدیران مرد و زن را می‌توان از روی نوع سبک دلستگی آنان پیش‌بینی کرد. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد، مدیران مرد و زن که سبک دلستگی انتکایی (اعتماد به دیگران) داشتند، از رضایت از زندگی بیشتری و مدیرانی که سبک دلستگی اضطرابی داشتند، از رضایت از زندگی کمتری برخوردار بودند. تلویحات نظری و کاربردهای عملی یافته‌ها در اصل مقاله گزارش شده است.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دلستگی، رضایت از زندگی، مدیران دبیرستان‌ها، جنس

مقدمه

پژوهش‌های بسیاری ارتباط بین سبک‌های دلستگی و رضایت از زندگی را نشان داده اند (کرکاتریک و شیور، ۱۹۹۲؛ اینسورث و همکارانش، ۱۹۷۸). از دیدگاه بالبی^۱ (۱۹۶۹؛ ۱۹۷۳) دلستگی^۲ پیوند عاطفی نیرومندی است که برای افراد خاصی، هر فرد در زندگیش ایجاد می‌کند. به عبارت دیگر یک جزء مکمل رفتار و حالات انسانی "از گهواره تا گور" است. وجود و ماهیت رابطه دلستگی از طریق رفتار دلستگی نمایان می‌شود که ممکن است شامل هر رفتاری باشد که باعث دسترسی به شخص مراقب یا حفظ مجاورت با وی می‌شود. کودک زمانی که تنهاست یا با یک غریبه است و یا با خطری مواجه می‌شود، علائم رفتاری خاصی را از خود نشان می‌دهد. افراد مدام مجاورت و تماس با نگاره دلستگی را جستجو می‌کنند و فعالیت‌هایی را جهت دسترسی به نگاره دلستگی از خود به نمایش می‌گذارند. مخصوصاً "زمانی که با ترس، بیماری، خستگی و موارد دیگر استرس زا مواجه می‌شوند، نیاز خود را به مراقب جهت حمایت شدن آشکار می‌سازند" (کولین، ۱۹۹۶).

در بزرگسالی نیز سه سبک دلستگی ایمن، اجتنابی و دو سوگرا مشخص شده است. طرفداران این نظریه معتقدند به احتمال زیاد سبک دلستگی کودک براساس الگوهای عملی درونی از خود و چهره دلستگی تا بزرگسالی ادامه می‌یابد و در روابط بزرگسالی فرد منعکس می‌شود (فنی، ۱۹۹۹؛ کلاهن و برا، ۱۹۹۸). الگوهای عملی از چهره دلستگی یعنی باورها، انتظارات و احساسات فرد در مورد حساسیت و پاسخ دهنده‌گی چهره دلستگی که شامل ارزش و شایستگی می‌شود که فرد برای خود در دریافت توجه و محبت از دیگران قائل می‌شود (راین و اولين، ۱۹۹۸). تحقیقات نشان می‌دهد کیفیت روابط مادر- کودک در دوران کودکی در تحول الگوهای عملی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و روابط نزدیک و صمیمانه در توانایی شخص برای برقراری روابط در بزرگسالی می‌گیرد (فنی و نولر، ۱۹۹۶). دلستگی‌های دوران شیرخوارگی نقش مهمی در توانایی شخص برای برقراری روابط در بزرگسالی دارند (کاپلان و سادوک، ۲۰۰۳). به عبارتی سبک دلستگی فرد شامل سبک‌های ایمن^۳، اجتنابی و دوسوگرا تاثیر فراگیری می‌تواند روی روابط او با افراد دیگر داشته باشد (فنی و نولر، ۱۹۹۶).

رضایت از زندگی^۴ صرف نظر از تعاریف و نظریه‌های متعدد متاثر از عوامل متعددی است که این عوامل می‌توانند به صورت مستقیم و غیرمستقیم، و یا به صورت مثبت یا منفی بر آن اثر بگذارند. از بین این عوامل تاثیر گذار می‌توان به سبک‌های دلستگی اشاره کرد که می‌تواند تاثیر مهمی بر زندگی اجتماعی، روابط بین فردی، سلامت روانی^۵ و در نهایت مهم‌تر از همه بر رضایت از زندگی افراد داشته باشد. یکی از شاخص‌های سلامت روانی میزان رضایت از زندگی است. رضایت از زندگی عبارت از نگرش فرد، ارزیابی عمومی نسبت به کلیت زندگی خود و یا برخی از جنبه‌های زندگی، مانند زندگی خانوادگی و تجربه آموزشی است (دینر، سان، لوکاس و اسمیت، ۱۹۹۹). پژوهشگران نشان دادند که رضایت از زندگی با سلامت روانی بالا ارتباط دارد. و هرچه میزان رضایت از زندگی بالاتر باشد، فرد مستعد تجربه عواطف و احساسات مثبت است (مه بر و دینر، ۱۹۹۵؛ ساعدی و همکاران، ۱۳۸۹؛ شیخی و همکاران، ۱۳۸۹). مرور بر ادبیات پژوهشی حاکی است که پژوهشگران متعددی به بررسی رابطه و پیش‌بینی سبک‌های دلستگی بر رضایت از زندگی پرداخته اند، که در سطور زیر به پاره‌ای از آنها اشاره می‌گردد.

-
1. Bowlby
 2. Attachment
 3. Colin
 4. Secure
 5. Satisfaction with life
 6. Mental Health

پژوهش‌ها حاکی از آن است که افراد دارای سبک دلستگی ایمن در بزرگسالی روابط سالم تری دارند (وکرلی و ول夫، ۱۹۹۸)، در روابط خود پایدار هستند (فی و نولر، ۱۹۹۰)، و سطح بالایی از رضایتمندی در زندگی، تعهد و اطمینان را نشان می‌دهند (سیمپسون، ۱۹۹۰؛ فنی، ۱۹۹۹). همچنین همسران افراد ایمن رضایت بالاتری از زندگی را گزارش می‌کنند و این همسران عشق و علاقه‌بیشتری را نسبت به یکدیگر نشان می‌دهند (ولینک و همکاران، ۱۹۹۸). پیستول (۱۹۸۹) سبک دلستگی را در ارتباط با حل تعارض و رضایتمندی در زندگی مورد بررسی قرار داد، و نتایج پژوهش وی نشان داد افرادی که دلستگی ایمن تری داشتند، از رضایتمندی بیشتری در زندگی بر خوردار بودند، همچنین نسبت به دلستگی‌های اجتماعی و دوسوگرا راهبردهای یکپارچه و مصالحه آمیزتری در حل تعارضات اتخاذ می‌کنند. افزون بر این یافته‌های کاچادرین و همکاران (۲۰۰۴) نشان داد که بین تمایل به گذشت در روابط فردی با دلستگی ایمن و رضایتمندی افراد متاح از زندگی ارتباط وجود دارد. بانس گر (۲۰۰۴) و الیورا و کاستا (۲۰۰۰) نیز در پژوهش خود یافتند که بین دلستگی ایمن با افزایش رضایتمندی و دلستگی نایمن با کاهش رضایتمندی در زندگی ارتباط وجود دارد.

پژوهش کرکاتریک و شیور (۱۹۹۲) نشان داد افرادی که دلستگی اجتنابی داشتند در بسیاری از شاخص‌های سلامت روانی و میزان رضایتمندی آنها از زندگی در سطح پایین تری قرار داشتند. همچنین نتایج پژوهش شارون و وندی (۲۰۰۹) نشان داد که سبک‌های دلستگی اضطرابی و اجتنابی با کاهش رضایت از زندگی ارتباط دارد. نتایج پژوهش نجم (۲۰۰۵) و کافتسیوس و سایدرایدر (۲۰۰۶) نشان داد بین سبک‌های دلستگی اضطرابی و اجتنابی با رضایتمندی از زندگی در والدین، افراد جوان و بزرگسال ارتباط وجود دارد. همچنین آمبر و کارول (۲۰۰۹) در پژوهشی نشان دادند که دلستگی اجتنابی و اضطرابی پایین با رضایتمندی بالا از زندگی ارتباط دارد.

یافته‌های پژوهشی چریس، روپرت و میرجام (۲۰۰۹) نشان داد که افراد دارای سبک دلستگی ایمن نسبت به افراد دارای سبک دلستگی نایمن، از میزان رضایتمندی از زندگی بیشتری برخوردار بودند. و نتایج یافته‌های بتانی و لورنی (۲۰۰۸) نشان داد که سبک‌های دلستگی اجتنابی و اضطرابی در افراد متاح با رضایت از زندگی آنان در ارتباط است. و سبک‌های دلستگی نایمن پیش‌بینی کننده رضایتمندی آنان از زندگی می‌باشد. و یافته‌های گلادیا و اسکات (۲۰۰۸) حاکی از ارتباط بین دلستگی والدین و همسالان با رضایت از زندگی می‌باشد. افزون بر این نتایج پژوهش لاوی و لیتمان (۲۰۱۱) نشان داد که بین سبک‌های دلستگی نایمن (اجتنابی و اضطرابی) با رضایت از زندگی رابطه معنادار وجود دارد.

به هر حال این پژوهش‌ها در بافت فرهنگی متفاوت از ویژگی‌های فرهنگی کشور اسلامی ایران انجام شده است، لذا پژوهشگر در صدد بررسی ارتباط و پیش‌بینی سبک‌های دلستگی و رضایت از زندگی در مدیران دیبرستانهای کشور اسلامی ایران می‌باشد. به عبارت دیگر پژوهشگر در صدد بررسی این نکته است که آیا رضایت از زندگی در مدیران دیبرستانها را می‌توان از روی نوع سبک دلستگی آنان پیش‌بینی کرد.

روش پژوهش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نوع همبستگی است که در زمرة تحقیقات توصیفی به شمار می‌آید. جامعه آماری این پژوهش مدیران دیبرستانهای دولتی شهر تبریز بودند، و تعداد ۸۸ نفر (۴۳ نفر زن - ۴۵ نفر مرد) نمونه این تحقیق را تشکیل دادند. و با روش نمونه‌گیری داوطلبانه (غیر تصادفی) به عنوان گروه نمونه انتخاب و پرسشنامه‌ها اجرا شد.

ابزارهای اندازه‌گیری

در این مطالعه بر اساس نوع متغیرهای مورد نظر، به منظور سنجش و اندازه گیری آن‌ها از دو مقیاس زیر استفاده شد:

۱- مقیاس دلبستگی بزرگسالان:

این مقیاس شامل ۱۸ ماده و ۳ خردۀ مقیاس (دلبستگی صمیمی، دلبستگی اتکایی و دلبستگی اضطرابی) است. و با هدف ارزیابی کیفیت دلبستگی بزرگسالان نسبت به دوستان صمیمی و شریک زندگی خود در یک مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (از ۱ من اصلاً این احساس را ندارم تا ۵ من کاملاً این احساس را دارم) نمره گذاری می‌شود. ضریب همسانی درونی سوالات برای هر یک از عوامل فوق در یک نمونه ۱۳۰ نفری دانشجویی دوره لیسانس، به ترتیب برابر با ۰/۸۰، ۰/۷۸، ۰/۸۵ است (کولیتز، ۱۹۹۶). در پژوهش حدادی و غباری (۱۳۹۰) ضریب آلفای کرونباخ برای دلبستگی صمیمی، اتکایی و اضطرابی به ترتیب ۰/۴۸، ۰/۵۵ و ۰/۷۹ می‌یاشد.

۲- مقیاس رضایت از زندگی

این مقیاس برای ارزیابی کلی رضایتمندی از زندگی ساخته شده است. این مقیاس دارای ۵ ماده و یک نمره کلی است که میزان رضایت فرد را از زندگی در یک مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرت می‌سنجد. ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس که نشان دهنده همسانی درونی است، بر روی یک نمونه ۱۷۶ نفری ۰/۸۷. و ثبات آزمون با آزمون مجدد انجام شده و پس از گذشت دو ماه ۰/۸۲ برآورد شده است. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۱ می‌یاشد.

تحلیل‌های آماری: داده‌های پژوهش با استفاده از روش‌های آماری میانگین، انحراف معیار، همبستگی پیرسون، و تحلیل رگرسیون چندگانه تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها

میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی متقابل متغیرهای پژوهش در جداول زیر منعکس شده‌اند.

جدول ۱: ماتریس همبستگی سبک‌های دلبستگی و رضایت از زندگی در مدیران مرد

متغیرها	۱	۲	۳	۴	M	SD
	۴/۶۶	۲۴/۰۰				
۱- رضایت از زندگی						
۲- صمیمی	۰/۰۴	۲/۷۹	۲۰/۱۲			
۳- اتکایی	۰/۱۷	۰/۴۸***	۳/۵۰	۲۲/۲۴		
۴- اضطرابی	-۰/۰۹	۰/۳۲*	-۰/۰۶	۳/۰۴	۱۹/۶۰	

** p<0/01 * p<0/05

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بین سبک دلبستگی اتکایی (اعتماد به دیگران) و رضایت از زندگی در مدیران مرد رابطه معناداری وجود دارد. یعنی مدیرانی که دلبستگی اتکایی داشتند، میزان رضایت از زندگی در آنان بیشتر بود. افزون بر این مدیرانی که سبک‌های دلبستگی نایمن (اضطرابی و اجتنابی) داشتند، از میزان رضایت از زندگی کمتری برخوردار بودند.

جدول ۲. تحلیل رگرسیون چندگانه برای تبیین رضایت از زندگی بر اساس سبک‌های دلبستگی در مدیران مرد

متغیرها	پیش‌بین		ملاک
	رضا	ایت	
رضا	۰/۰۰۵	۳/۲۲	رضا
ایت	۰/۴۹	۰/۲۰	ایت

نتایج تحلیل رگرسیون جدول ۲ نشان می‌دهد که تنها متغیر سبک دلبستگی اتکایی (اعتماد به دیگران) قدرت تبیین کنندگی دارد.

و ۲۴ درصد واریانس تغییرات در رضایت از زندگی بر اساس سبک دلستگی اتکایی قابل تبیین است. به بیان دیگر رضایت از زندگی در مدیران مرد که دلستگی اتکایی داشتند در سطح بالاتری از مدیرانی که دلستگی اضطرابی داشتند.

جدول ۳: ماتریس همبستگی سبک‌های دلستگی و رضایت از زندگی در مدیران زن

				متغیرها			
		۱	۲	SD	M	۳	۴
سبک‌های دلستگی	۱- رضایت از زندگی	۶/۳۰	۲۳/۶۴				
	۲- صمیمی	۰/۰۸	۲/۶۰	۲۰/۹۵			
	۳- اتکایی	۰/۳۵*	۰/۲۹*	۵/۲۰	۲۲/۴۱		
	۴- اضطرابی	-۰/۳۰*	۰/۱۱	-۰/۱۶	۴/۹۳	۱۹/۶۴	

** p<0/01 * p<0/05

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که بین سبک دلستگی اتکایی (اعتماد به دیگران) و رضایت از زندگی در مدیران زن رابطه معناداری وجود دارد. یعنی مدیرانی که دلستگی اتکایی داشتند، از میزان رضایت از زندگی بالاتری برخوردار بودند. افزون بر این مدیرانی که سبک‌های دلستگی نایمن (اضطرابی و اجتنابی) داشتند، میزان رضایت از زندگی در آنان کمتر بود.

جدول ۴. تحلیل رگرسیون چندگانه برای تبیین رضایت از زندگی بر اساس سبک‌های دلستگی در مدیران زن

				متغیرها			
		۱	۲	SEB	B	P	F
رضایت از زندگی	دلستگی اتکایی	۰/۰۰۵	۳/۳۸۸	۰/۳۵۶	۰/۱۳۲	۰/۰۰۵	۰/۴۴۷

نتایج تحلیل رگرسیون جدول ۴ نشان می‌دهد که تنها متغیر سبک دلستگی اتکایی (اعتماد به دیگران) قدرت تبیین کنندگی دارد. و ۹ درصد واریانس تغییرات در رضایت از زندگی بر اساس سبک دلستگی اتکایی قابل تبیین است. به بیان دیگر رضایت از زندگی در مدیران زن که دلستگی اتکایی داشتند، در سطح بالاتری از مدیرانی که دلستگی اضطرابی داشتند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین سبک دلستگی اتکایی و رضایت از زندگی در مدیران مرد و زن در دیبرستان‌ها رابطه معناداری وجود دارد. و نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه در مورد سبک‌های دلستگی (صمیمی، اتکایی و اضطرابی) و رضایت از زندگی در مدیران مرد و زن نشان داد که سبک دلستگی اتکایی می‌تواند پیش‌بینی کننده خوبی برای رضایت از زندگی باشد. بنابراین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مقدار ضریب همبستگی چندگانه بین سبک دلستگی اتکایی با رضایت از زندگی در مردان و زنان بترتیب ۰/۰۴۸ و ۰/۰۲۹ می‌باشد و ۲۴ و ۹ درصد واریانس تغییرات در رضایت از زندگی از روی سبک دلستگی اتکایی مدیران مرد و زن قابل تبیین است. و مقدار رگرسیون در سطح خطای کمتر از پنج صدم ($p < 0/05$) معنادار شده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قبلی (فی، ۱۹۹۹؛ سیمپسون، ۱۹۹۰؛ کاچادریان و همکاران، ۲۰۰۴؛ بانس گر، ۲۰۰۴؛ الیویرا و کاستا، ۲۰۰۰؛ نجم، ۲۰۰۵؛ کافتسیوس و سایدرایدر، ۲۰۰۶؛ گلادیا و اسکات، ۲۰۰۸؛ شارون و وندی، ۲۰۰۹؛ آمبو و کارول، ۲۰۰۹؛ چریس، ۲۰۰۰؛ روبرت و میرجام، ۲۰۰۹؛ لاوی و لیتمان، ۲۰۱۱) هماهنگ است.

کرکاتریک و شیور (۱۹۹۲) ارتباط بسیار قوی بین دلستگی ایمن و میزان سلامت روانی و جسمی افراد شرکت کننده در پژوهش پیدا کردند. در این پژوهش افرادی که دلستگی ایمن داشته‌اند از بهزیستی روانی و رضایت از زندگی بالاتری قرار داشتند. این

یافته‌ها در ارتباط با نوع دلستگی در بین افراد بزرگسال نیز پیدا شده است. افزون بر این یافته‌های بتانی و لورنی (۲۰۰۸) نشان داد که سبک‌های دلستگی اجتنابی و اضطرابی در افراد متاحل با رضایت از زندگی آنان در ارتباط است. و سبک‌های دلستگی نایمن (اجتنابی و اضطرابی) پیش‌بینی کننده رضایتمندی آنان از زندگی می‌باشد. و یافته‌های گلادیا و اسکات (۲۰۰۸) حاکی از ارتباط بین دلستگی والدین و همسالان با رضایت از زندگی می‌باشد. در پژوهشی لاوی و لیتمان (۲۰۱۱) نشان دادند که بین سبک‌های دلستگی نایمن (اجتنابی و اضطرابی) با رضایت از زندگی رابطه معنادار وجود دارد.

هازن و شیور (۱۹۸۷) معتقدند که رابطه دلستگی یک الگوی کاری درونی است که از کودکی تا بزرگسالی از همان رابطه‌ای پیروی می‌کنند که این‌سورث و همکارانش (۱۹۷۸) بیان داشته‌اند، این روابط می‌تواند اجتنابی، ایمن، اضطرابی، و یا دو سویه باشد. بعلاوه این پژوهشگران در یافتند که افراد دارای دلستگی اجتنابی در مقیاس‌های سلامت روان نمرات پایین‌تری می‌گیرند و مشکلات روانی آنان بیشتر است. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهش حاضر در مورد ارتباط کیفیت دلستگی با رضایت از زندگی هماهنگ است. نتایج پژوهش شارون و وندی (۲۰۰۹) نشان داد که سبک‌های دلستگی اضطرابی و اجتنابی با کاهش رضایتمندی زندگی در زنان ارتباط دارد. همچنین نتایج پژوهش آمبر و کارول (۲۰۰۹) نشان داد که دلستگی اجتنابی و اضطرابی پایین با رضایتمندی بالا ارتباط دارد. افزون بر این یافته‌های پژوهش چریس، روپرت و میرجام (۲۰۰۹) نشان می‌دهد که افراد دارای سبک دلستگی ایمن نسبت به افراد دارای سبک دلستگی نایمن، میزان رضایتمندی بیشتری از زندگی خود داشتند.

بارتلمو و هارویتر (۱۹۹۱) در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که افراد با دلستگی اضطرابی و اجتنابی در تنظیم روابط بین فردی با دیگران مشکلات فراوانی داشتند. این افراد تقاضای بالایی برای دریافت محبت، عشق و حمایت‌های عاطفی داشتند. افراد با دلستگی اجتنابی بیشتر سرد بوده، نمی‌توانستند به دیگران محبت کرده و روابطی توأم با عشق و علاقه داشته باشند. دلستگی آمیخته با ترس (اضطرابی و اجتنابی توأمان) مطیع دیگران بوده و عقاید خود را نمی‌توانستند ابراز کنند. در نتیجه باعث عدم رضایتمندی این افراد در زندگی می‌شود. این یافته‌ها نشان می‌دهند که دلستگی نایمن با مشکلات روانی در ارتباط می‌باشد. پژوهش‌ها حاکی از آن است که افراد دارای سبک دلستگی ایمن در بزرگسالی روابط سالم تری دارند (وکرلی و لوف، ۱۹۹۸)، در روابط خود پایدار هستند (فنی و نولر، ۱۹۹۰)، و سطح بالایی از رضایتمندی در زندگی، تعهد و اطمینان را نشان می‌دهند (سیمپسون، ۱۹۹۰؛ فنی، ۱۹۹۹). همچنین همسران افراد ایمن رضایت بالاتری از زندگی را گزارش می‌کنند و این همسران عشق و علاقه بیشتری را نسبت به یکدیگر نشان می‌دهند (ولینک و همکاران، ۱۹۹۸). و پیستول (۱۹۸۹) سبک دلستگی را در ارتباط با حل تعارض و رضایتمندی در زندگی مورد بررسی قرار داد، و نتایج پژوهش وی نشان داد افرادی که دلستگی یعنی تری داشتند، از رضایتمندی بیشتری در زندگی برخوردار بودند، همچنین نسبت به دلستگی‌های اجتماعی و دوسوگرا راهبردهای یکپارچه و مصالحه آمیزتری در حل تعارضات اتخاذ می‌کنند. از یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت، افرادی را که دلستگی نایمن دارند آسیب پذیری آنان را پیش‌بینی کرد و در جهت ترمیم کیفیت دلستگی آنان گام برداشت. این پژوهش‌ها دلالت بر این دارند که کیفیت دلستگی به عنوان یک متغیر اساسی بر سلامت روانی افراد نیز تاثیر می‌گذارد.

پیشنهادها

۱) پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های مقایسه‌ای در نمونه‌های بالینی و عادی انجام شود. ۲) از ابزارهای دلستگی و رضایت از زندگی دیگری که هنجاریابی شده اند در نمونه‌های مختلف استفاده شود.

محدویت‌ها

۱) گروه نمونه پژوهش حاضر را مدیران دیبرستانها تشکیل داده، لذا برای تعمیم نتایج به نمونه‌های مشابه احتیاط شود.

منابع

- حدادی کوهسار، ع.ا. و غباری بناب، ب. (۱۳۹۰). رابطه تصور فرد از خدا و کیفیت دلستگی در دانشجویان. *مجله علوم روانشناسی*، ۱۰(۳)، ۳۶۹-۳۵۸.
- سعادی، س.، خلعتبری، ج.، و موری نجف آبادی، ن. (۱۳۸۹). رابطه کیفیت زندگی کاری و سلامت سازمانی با خوشنودی شغلی. *فصلنامه تازه‌های روانشناصی صنعتی/سازمانی*، ۱(۴)، ۶۴-۵۵.
- شیخی، م.، هومن، ع.، احمدی، ح. و سپاه منصور، م. (۱۳۸۹). مشخصه‌های روانسنجی مقیاس رضایت از زندگی. *فصلنامه تازه‌های روانشناصی صنعتی/سازمانی*، ۱(۴)، ۲۵-۱۷.
- Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E., & Wall, S. (1978). *Patterns of attachment: A Psychological study of the strange situation*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Amber, R., & Carole, P. M. (2009). Long-Distance and Proximal Romantic Relationship Satisfaction: Attachment and Closeness Predictors. *Journal of College Counseling*, 12(1), 5-17.
- Banse, R. (2004). Adult attachment and marital satisfaction: evidence for dyadic configuration effects. *Journal of Social and Personal Relationships*, 21, 273-282.
- Bartholomew, K., & Horowitz, I. M. (1991). Attachment styles among young adult: A test of a four category model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61, 226-244.
- Bethany, B., & Lorne, C. (2008). Adult attachment, sexual satisfaction, and relationship satisfaction: A study of married couples. *Personal Relationships*, 15(1), 141-154.
- Bowlby, J. (1969). *Attachment and loss: Attachment*. New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1973). *Attachment and loss: Separation. Anxiety and anger*. New York: Basic Books.
- Cann, A., Norman, M., Ashley, W., Jennifer, L. C., & Lawrence, G. (2008). Attachment styles, conflict styles and humor styles: Interrelationships and associations with relationship satisfaction. *European Journal of Personality*, 22(2), 131-146.
- Chris, H., Robbert, S., & Mirjam, S. (2009). Adult attachment as mediator between recollections of childhood and satisfaction with life. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 16(1), 10-21.
- Claudia, M., & Scott, H. E. (2008). Attachment relationships and adolescents' life satisfaction: Some relationships matter more to girls than boys. *Psychology in the Schools*, 45(2), 177-190.
- Colin, V. L. (1996). *Human attachment*. New York: McGraw-Hill.
- Collins, N. L. (1996). Working models of attachment: Implications for explanation, emotion and behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(4), 810-832.
- Diener, E. E., Sun, M., Lucas, R. E., & Smith, H. L. (1999). Subjective well-being: Three decades of progress. *Psychological Bulletin*, 12(5), 276-302.
- Diener, E. E., Sun, M., Lucas, R. E., & Smith, H. L. (1999). Subjective well-being: Three decades of progress. *Psychological Bulletin*, 12(5), 276-302.
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The Satisfaction with Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 49, 71-75.
- Feeney, J., & Noller, P. (1996). *Adult attachment*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Feeney, J. A. (1999). Adult attachment, emotional control, and marital satisfaction. *Personal Relationships*, 6, 169-183.
- Feeney, J. A., & Noller, P. (1990). Attachment style as a predictor of adult romantic relationship. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58, 281-291.
- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.
- Kachadourian, L. K., Fincham, F., & Davila, J. (2004). Tendency to forgive in dating and married couples: The role of attachment and relationship satisfaction. *Personal Relationships*, 11, 373-388.
- Kafetsios, K., & Sideridis, G. D. (2006). Attachment, Social support and well-being in young and older adults. *Journal of Health Psychology*, 11, 863-875.

- Kaplan, H. I., Sadock, B. J., & Grebb, J. A. (2003). *Contributions of the psychosocial sciences to Human Behavior in: Synopsis of psychiatry*. Baltimore: Williams and Wilkins.
- Kirkpatrick, L. A., & Shaver, P. R. (1992). An attachment-theoretical approach to romantic love and religious belief. *Personality and Social Psychology Bulletin, 18*, 266-275.
- Kirkpatrick, L. A., & Shaver, P. R. (1992). An attachment-theoretical approach to romantic love and religious belief. *Personality and Social Psychology Bulletin, 18*, 266-275.
- Klohnen, E. C., & Bera, S. (1998). Behavioral and experiential patterns of avoidant and securely attached women across adulthood: A 31-year longitudinal perspective. *Journal of Personality and Social Psychology, 74*, 211-223.
- Lavy, S., & Littman-Ovadia, H. (2011). All you need is love? Strengths mediate the negative associations between attachment orientations and life satisfaction. *Personality and Individual Differences, 50*, 1050–1055.
- Myers, D. G., & Diener, E. D. (1995). Who is happy? *Psychological Science, 6(1)*, 10-19.
- Najm, Q. J. (2005). Attachment styles and emotional intelligence in marital satisfaction among Pakistani men and women. Retrieved Mar 8, 2007, from: <Http://www.Tennesseeestate University>.
- Oliveira, J., & Costa, M. E. (2000). Perceptions of marital and parental satisfaction and its relation with parental attachment in Portuguese late adolescents. Retrieved Mar 8, 2007, from: <http://www.Aifref.uqam.67>.
- Pistole, M. C. (1989). Attachment in adult romantic relationships: Style of conflict resolution and relationship satisfaction. *Journal of Social and Personal Relationships, 6*, 505-510.
- Robyn, A. P., & Evelyn, D. S. (1998). Attachment and marital adjustment. Changing families. *Challenging futures 6th Australian institute of family studies conferees Melbourne 25-27*.
- Sharon, H., & Wendy, B. (2009). Equality discrepancy between women in same-sex relationships: The mediating role of attachment in relationship satisfaction. *Sex Roles, 60(10)*, 721-730.
- Simpson, J. A. (1990). The influence of attachment styles on romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology, 59*, 971-980.
- Volling, B. L., Notaro, P. C., & Larsen, J. J. (1998). Adult attachment styles: Relations with emotional well-being, marriage, and parenting. *Family Relations, 47*, 355-367.
- Wekerle, C., & Wolfe, D. A. (1998). The role of child maltreatment and attachment style in adolescent relationship violence. *Development and Psychopathology, 10*, 571–586.